

Udskriftsdato: 26. december 2025

KEN nr 9833 af 23/04/2010 (Historisk)

Afgørelse af klage - Autorisation hos fødevarerregionen og hos Fiskeridirektoratet

Ministerium: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Journalnummer: Fødevaremin.,
Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager, Sagsnr.
3338/716

Afgørelse af klage – Autorisation hos fødevareregionen og hos Fiskeridirektoratet

Resumé

Fødevarekontrollens Rejsehold indskærpede, at en fiskerivirksomhed kun måtte sælge til førstegangsopkøbere med bevilling. Salg til private måtte først ske, når virksomheden havde fået tilladelse fra fødevareregionen.

Fødevareregionen begrundede afgørelsen med, at virksomheden havde solgt flåede fisk til restauranter og private. Salg af flåede fisk var ikke omfattet af virksomhedens autorisation fra Fiskeridirektoratet, der kun omhandler primærproduktion. Behandling af fiskene, som et led efter primærproduktionen, er omfattet af fødevarelovgivningens område, hvorfor virksomheden skal autoriseres hos fødevareregionen.

Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager stadfæstede Rejseholdets afgørelse, men præciserede, at indskærpelsen kun vedrørte salg af flåede fisk. Salg af ikke-flåede fisk til private var omfattet af Fiskeridirektoratets tilladelse.

Advokatfirmaet Frank
Torvegade 8
8850 Bjerringbro

Den 23. april 2010
Sagsnr.: 3338/716
Ref.: KBAN
Tlf.: 33 95 14 06

Indskærpelse om behandling af fødevarer som et led efter primærproduktionen fastholdes

De har i e-mail af 26. november 2009 klaget på vegne af NN, over indskærpelse, givet skriftligt i kontrolrapport den 22. oktober 2009, fra Fødevarekontrollens Rejsehold om behandling af fødevarer, som et led efter primærproduktionen. Indskærpelsen medførte gebyrbelagt opfølgende kontrol.

Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager har behandlet klagen og fastholder indskærpelsen.

Rejseholdet har også udstedt to administrative bødeforelæg til Deres klient for at have solgt ferske, flåede fisk til restauranter og private, formidlet salg fra autoriseret virksomhed til detailvirksomhed, og manglende egenkontrolprogram. Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager kan kun behandle klager over afgørelser (Bekendtgørelsen om Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager¹⁾ § 2, stk. 1). Et administrativt bødeforelæg er ikke en afgørelse. Vi kan derfor ikke behandle klager over administrative bødeforelæg.

Sammendrag

Behandling af fødevarer, som led i produktionen efter primærproduktionen, er omfattet af reglerne på fødevareområdet. Deres klient har solgt flåede fisk til private og restauranter. Flåning er en form for behandling, hvorfor der kræves autorisation/registrering efter autorisationsbekendtgørelsen. Da salget til restauranter oversteg den dobbelte værdi af salget til private, var det derfor berettiget, at Rejseholdet indskærpede, at salg kun må ske til førstegangsopkøbere med bevilling, og at salg til private ikke må ske, før der er givet tilladelse hertil.

De kan læse mere om afgørelsen nedenfor.

Oplysninger i sagen

Deres klient har tilladelse fra Fiskeridirektoratet

Den 18. marts 2008 fornyede Fiskeridirektoratet Deres klients tilladelse til at overdrage fisk fra ferske vande mod vederlag.

Af tilladelsen fremgår, at hvis der sælges til opkøber med bevilling eller til en auktion, skal der ikke foretages indberetning, idet det forudsættes, at opkøber/auktion indberetter til Fiskeridirektoratet. Hvis der sælges direkte til forbrugere, blev vedlagt et skema, som skal anvendes til indberetning til Fiskeridirektoratet.

Tilsyn hos NN

Under tilsynet hos Deres klient den 26. august 2009 konstaterede Rejseholdet, at virksomheden havde solgt ferske, flåede fisk til restauranter og private, samt at der var formidlet salg af fisk fra autoriseret virksomhed til detailvirksomhed.

Rejseholdet indskærpede derfor under tilsynet, at der udelukkende foretages salg af levende fisk, indtil fødevareregionen havde meddelt skriftlig tilladelse til andet.

Den 31. august 2009 sendte Rejseholdet to bødeforelæg til Deres klient.

Rejseholdet oplyste, at de havde konstateret, at Deres klient solgte flåede fisk til restauranter og private, samt at engrossalget oversteg den dobbelte værdi af detailsalget. Rejseholdet havde også konstateret, at virksomheden formidlede fiskesalg fra auktion til detailvirksomhed.

Rejseholdet henviste til autorisationsbekendtgørelsens²⁾ § 7, hvorefter en virksomhed må påbegynde markedsføring af fødevarer til andre virksomheder, når der er meddelt autorisation hertil. Formidling af salg uden opbevaring i markedsføringsøjemed kræver ligeledes registrering efter autorisationsbekendtgørelsens § 11. Fødevarekontrollen i Viborg har ikke autoriseret eller registreret nogen fødevarevirksomhed på Deres klients adresse.

De bad om uddybende bemærkninger

Den 1. oktober 2009 bad De Rejseholdet, pr. e-mail, om yderligere oplysninger samt svar på visse spørgsmål i forbindelse med Rejseholdets afgørelser.

De stillede spørgsmål ved, om Deres klient overhovedet var undergivet fødevarelovgivningen. De kunne se ud fra lovens motiver, at virksomheder, der er registreret som fødevareproducenter andre steder end Fødevarestyrelsen, ikke skulle registreres og kontrolleres af Fødevarestyrelsen. Deres klient er registreret af Fiskeridirektoratet, og har, i henhold til fiskeriloven³⁾, tilladelse til kommercielt at omsætte fisk. De mente derfor, at det ikke kunne være afgørende, at Deres klient ikke var registreret hos Fødevarestyrelsen.

Deres klient har omsat fisk siden 1921/22, og har derfor været autoriseret ved den første fødevarelovs⁴⁾ ikrafttræden.

Vedrørende det forhold at engrossalget oversteg detailsalget anførte De, at Deres klient kun har en type salg, og kun sælger til én pris, hvad enten det er til restaurant eller privat.

De anførte, at det var uklart, hvad Rejseholdet mente med »formidling«. De oplyste, at Deres klient somme tider måtte indkøbe nogle ekstra kilo, hvis de skulle levere f.eks. 10 kg til en kro, fordi Deres klient ikke selv havde nok.

De anførte, at Deres klient har en minimal omsætning, og at fiskeriet varetages af en deltidsansat fisker.

De forespurgte, hvilken hjemmel der var til at kræve, at salg kun sker af levende fisk. De mente, at man ikke kan forbyde at fortsætte med et salg, som virksomheden har haft autorisation til i 80 år.

Rejseholdet svarede på Deres anmodning

Den 22. oktober 2009 sendte Rejseholdet svar på Deres spørgsmål.

Rejseholdet oplyste, at Fiskeridirektoratet er kontrolmyndighed i forbindelse med primærproduktionen, og at primærproduktionen i dette tilfælde ikke er omfattet af autorisationsbekendtgørelsens regler. Ved primærproduktion forstås »produktion, opdræt mm. før slagtning«. Heraf er fiskeri også omfattet. Pri-

mærproduktionens aktiviteter omfatter transport, opbevaring og håndtering af primærprodukter på produktionsstedet (i dette tilfælde båden). Transport omfatter levering fra produktionsstedet til en virksomhed/førstegangssopkøber (dvs. auktion eller detailforretning med bevilling).

Primærproducenter skal ikke registreres hos fødevareregionen, hvis de kun laver ovenstående. Hvis de udfører led i produktionen efter primærproduktionen, skal de registreres eller autoriseres hos fødevareregionen udover registreringen hos Fiskeridirektoratet. Hvis salg omfatter mere end salg til førstegangssopkøber efter aflivning og rensning, kræves der registrering/autorisation efter autorisationsbekendtgørelsen.

Salg til den endelige forbruger af slagtede, rensede fisk i mindre mængder er tilladt, når primærproducenten har modtaget en bekræftelse på, at aktiviteten er registreret hos fødevareregionen.

Salg af flåede fisk til restauranter og private kræver autorisation efter § 7 eller 8 i autorisationsbekendtgørelsen. Da værdien af salg til restauranter overstiger den dobbelte værdi af salget til private, kræves autorisation efter § 7, med henvisning til § 9.

Rejseholdet oplyste, at der ikke skelnes mellem, hvad salgsprisen er, men derimod hvilken type virksomhed der sælges til (en gros- eller detailsalg). Detailvirksomheder kan foretage engrossalg uden at skulle være autoriseret som engrosvirksomhed, hvis værdien af engrossalget ikke overstiger den dobbelte værdi af detailsalget (autorisationsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, punkt 1).

Rejseholdet oplyste også, at der med formidling mentes den situation, hvor der sker salg uden opbevaring af fødevarer i markedsføringsøjemed.

Vedrørende selve indskærpelsen oplyste Rejseholdet, at formuleringen var brugt, idet en ansat, der var til stede under tilsynet, selv havde anvendt denne betegnelse for at præcisere, at der under ingen omstændigheder måtte foretages flåning af fisk. Rejseholdet anerkendte, at ordlyden kunne misforstås, og vedlagde derfor en ny kontrolrapport med en ændret ordlyd af indskærpelsen.

Indskærpelsen lød nu, at der udelukkende kan foretages salg af fisk til førstegangssopkøber med bevilling. Salg af fisk til private er ikke tilladt, før fødevareregionen har meddelt skriftlig tilladelse hertil.

De var uenig i den nye indskærpelse

Den 3. november 2009 bad De, i en e-mail til Rejseholdet, om at få besvaret de spørgsmål, som De mente, ikke var besvaret i Rejseholdets brev af 22. oktober 2009.

De mente, at Rejseholdet ikke tog klar stilling til, om Deres klient overhovedet hørte under fødevarekontrollens kompetence. De fandt det tvivlsomt, om Deres klient skulle registreres.

Hvis Rejseholdet fandt, at Deres klient skulle registreres efter fødevareloven, mente De, at Deres klient pr. definition var registreret, idet virksomheden blev drevet på det tidspunkt, hvor fødevareloven trådte i kraft. Efter loven anses disse aktiviteter for registeret. Deres klient har derfor ikke været forpligtet til at foretage en speciel indberetning til fødevarekontrollen. Fødevarestyrelsen skal, i medfør af loven, af sig selv have registeret virksomheden og de aktiviteter, der udføres som led efter primærproduktionen. De mente derfor, at Deres klient ikke havde overtrådt autorisationsbekendtgørelsen.

De mente også, at det var i strid med loven at nedlægge forbud mod salg til private.

Rejseholdet kom med yderligere bemærkninger samt klagevejledning

I brev af 24. november 2009 kom Rejseholdet med yderligere bemærkninger til indskærpelsen.

Rejseholdet oplyste, at Deres klients primærproduktion ikke var omfattet af autorisationsbekendtgørelsens krav om registrering hos fødevareregionen (§ 3, stk. 1).

Rejseholdet fandt, at Deres klient har aktiviteter inden for fødevareområdet, der ikke er omfattet af tilladelsen fra Fiskeridirektoratet, nemlig en gros- og detailsalg. Rejseholdet mente derfor, at Deres klient havde overtrådt §§ 7 og 11 i autorisationsbekendtgørelsen.

Rejseholdet gjorde opmærksom på, at der ikke var tale om et forbud men en indskærpelse af reglerne.

Rejseholdet havde konstateret, at der ikke var klagevejledning og bemærkninger om partshøring på den endelige kontrolrapport.

Vedrørende partshøring oplyste Rejseholdet, at dette var sket mundtligt under tilsynet. En ansat i virksomheden oplyste, at han solgte fiskene levende, og at der blev solgt levende fisk og slagtede og flåede fisk puttet i plasticpose.

Rejseholdet gav en klagevejledning, hvoraf bl.a. fremgik, at De kunne påklage afgørelsen senest 4 uger efter modtagelse af kontrolrapporten eller en skriftlig begrundelse.

Rejseholdet bad Dem meddele, om De ønskede indskærpelsen indbragt for Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager.

De klagede

I e-mail af 26. november 2009 meddelte De, at De ønskede indskærpelsen indbragt for Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager.

De konstaterede samtidig, at De stadig havde uafklarede spørgsmål.

De mente, at Deres klient ikke foretog sig noget, som ikke var omfattet af tilladelsen fra Fiskeridirektoratet, og De var derfor uforstående over for, hvilken aktivitet der blev foretaget ud over primærproduktionen.

De mente, at der ikke var tale om en aktivitet, som ikke var godkendt af Fiskeridirektoratet, og som blev kontrolleret af dem. De mente også, at indskærpelsen indeholdt et forbud mod salg til private, som fødevareregionen ikke havde hjemmel til at udstede.

Rejseholdet orienterede om, at de sendte klagen til os

Den 4. januar 2010 svarede Rejseholdet på Deres e-mail af 26. november 2009.

Rejseholdet var enig i, at tilladelsen fra Fiskeridirektoratet ikke blev ændret med indførslen af fødevarerloven. Rejseholdet bemærkede dog, at tilladelsen ikke omfatter Deres klients aktiviteter på fødevarerområdet.

Rejseholdet havde tidligere gjort opmærksom på, at salg af flåede fisk til restaurationer og private kræver autorisation efter § 7 i autorisationsbekendtgørelsen, da denne aktivitet ikke er omfattet af Deres klients primærproduktion. Tilladelsen omfatter heller ikke markedsføring af indkøbte fisk, som kræver registrering, hvis ikke virksomheden er autoriseret (§ 11 i autorisationsbekendtgørelsen).

Primærproduktion omfatter, som tidligere nævnt, transport, opbevaring og håndtering af primærprodukter på produktionsstedet (båden).

Rejseholdet oplyste, at de havde indbragt klagen over indskærpelsen for Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager.

Rejseholdet sendte Deres klage til os

Den 4. januar 2010 sendte Rejseholdet Deres klage til os.

Rejseholdet havde under tilsynet den 26. august 2008 konstateret, at Deres klient solgte ferske, flåede fisk emballeret i plastposer til restaurationer og private, ligesom virksomheden formidlede salg fra autoriseret virksomhed til detailvirksomheder, hvilket ikke var omfattet af tilladelsen fra Fiskeridirektoratet.

Rejseholdet oplyste, at registrering hos fødevareregionen af primærproduktionen ikke var nødvendig, idet virksomheden var registreret som fødevareraktivitet i Fiskeridirektoratet (§ 3 i autorisationsbekendtgørelsen).

De konstaterede aktiviteter var ikke en del af primærproduktionen, men et led i markedsføringen efter primærproduktionen. Markedsføring af fødevarer til anden virksomhed må først finde sted, når autorisation hertil er meddelt (§ 7). Markedsføring uden opbevaring må først påbegyndes, når virksomheden modtager bekræftelse på, at være registreret hos fødevareregionen (§ 11).

Rejseholdet fandt, at afgørelsen burde fastholdes.

Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklagers begrundelse for afgørelsen

Indskærpelsen var berettiget

Vi finder, at Rejseholdet korrekt har givet Deres klient en indskærpelse om, at der kun må sælges fisk til førstegangsopkøber med bevilling, og præciseret, at salg til private ikke må ske, før fødevareregionen har givet tilladelse hertil.

Det præciseres dog, at indskærpelsen vedrører salg af flåede fisk, idet salg til private af ikke-flåede fisk, efter tilladelsen fra Fiskeridirektoratet, godt må finde sted som en del af primærproduktionen, men skal indberettes til Fiskeridirektoratet.

Tilladelsen fra Fiskeridirektoratet omfatter kun primærproduktion

Deres klient fik den 18. marts 2008 tilladelse til at overdrage fisk fra ferske vande mod vederlag. Tilladelsen omfatter primærproduktion. Primærproduktionens aktiviteter omfatter transport, opbevaring og håndtering af primærprodukter på produktionsstedet (båden). Transport omfatter levering fra produktionsstedet til en virksomhed/førstegangsopkøber (dvs. auktion eller detailforretning med bevilling).

Primærproducenter skal ikke nødvendigvis registreres hos fødevareregionen, hvis de kun laver ovenstående. Hvis de udfører led i produktionen efter primærproduktionen, skal de registreres eller autoriseres hos fødevareregionen udover registreringen hos Fiskeridirektoratet. Hvis salg omfatter mere end salg til førstegangsopkøber efter aflivning og rensning, kræves der registrering/autorisation efter autorisationsbekendtgørelsen.

Rejseholdet havde konstateret, at Deres klient solgte flåede fisk til private og til restauranter. Flåning er en behandling af fødevareren som et led i produktionen efter primærproduktionen, og er derfor omfattet af fødevarerlovgivningens område.

Markedsføring af fødevarer til private eller anden virksomhed kræver autorisation

Efter autorisationsbekendtgørelsens § 7 må markedsføring af fødevarer til anden virksomhed først påbegyndes, når autorisation er givet af fødevareregionen. Efter § 8, stk. 1, må markedsføring i form af detailhandel først påbegyndes, når autorisation er givet af fødevareregionen. Virksomheder, der er autoriseret efter § 8, stk. 1, kan levere til andre virksomheder, der leverer til den endelige forbruger (§ 9, stk. 1). Efter bestemmelsens stk. 2, må denne levering kun finde sted under visse betingelser, herunder bl.a.

- at værdien af de fødevarer, der leveres til andre virksomheder, ikke overstiger den dobbelte værdi af de fødevarer, der markedsføres direkte til den endelige forbruger,
- at virksomheden, uanset leveringen til andre virksomheder, fortsat har karakter af virksomhed, der leverer direkte til den endelige forbruger.

Rejseholdet har oplyst, at Deres klients salg til restauranter overstiger den dobbelte værdi af salget til private. Deres klient skal derfor autoriseres efter § 7.

Markedsføring af fødevarer uden opbevaring kræver registrering

Efter autorisationsbekendtgørelsens § 11, nr. 2, kræves der registrering af virksomheder, der markedsfører fødevarer uden opbevaring i markedsføringsøjemed.

Rejseholdet har konstateret, at Deres klient formidler salg af fisk fra autoriseret virksomhed til detailvirksomhed.

Denne aktivitet er omfattet af § 11, nr. 2, og kræver derfor registrering.

På baggrund af ovennævnte finder vi, at indskærpelsen var korrekt, idet Deres klient ikke er registreret/autoriseret efter autorisationsbekendtgørelsen. Konsekvensen heraf er, at Deres klient ikke må foretage nogen behandling, altså flåning, af fiskene med henblik på markedsføring, før fødevareregionen har autoriseret/registreret virksomheden hertil.

Indskærpelsen er ikke et forbud

De anførte, at indskærpelsen var et forbud mod salg til private.

Hertil skal vi bemærke, at Rejseholdet ikke, på nuværende tidspunkt, har udstedt et decideret forbud mod salg til private, men blot påpeget, at salg til private, af flåede fisk, ikke er tilladt, før der er givet tilladelse fra fødevareregionen. Rejseholdet har derfor blot indskærpet, at reglerne på fødevareområdet skal overholdes.

Klagevejledning blev først givet den 24. november 2009

En indskærpelse er en selvstændig, bebyrdende afgørelse, som efter forvaltningslovens⁵⁾ § 25 skal forsynes med klagevejledning.

Rejseholdet har ikke i kontrolrapporten af 26. august 2009, eller den ændrede kontrolrapport fremsendt den 22. oktober 2009, givet Deres klient en klagevejledning. Konsekvensen af dette er, at virksomheden ikke har nogen klagefrist, før klagevejledning bliver givet.

Rejseholdet gav Dem en klagevejledning den 24. november 2009, og De klagede den 26. november 2009. Klagen er derfor modtaget rettidigt.

De kan ikke klage over sekretariatets afgørelse til anden administrativ myndighed.

Venlig hilsen

Kristine Bech Andersen

Fuldmægtig, cand.jur.

- 1) Bekendtgørelse nr. 58 af 6. februar 2008
- 2) Bekendtgørelse nr. 149 af 25. februar 2009 om autorisation og registrering af fødevarevirksomheder
- 3) Bekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008 af lov om fiskeri og fiskeopdræt
- 4) Lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer
- 5) Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007 (med senere ændringer)